

Forfatter: Bording, Anders

Titel: VEI an Høy-ædle Holck/ min Danske Sang-Gudinde

Citation: Bording, Anders: "VEI an Høy-ædle Holck/ min Danske Sang-Gudinde", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 70. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid75479.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

36.

Lyk-ynskning

Til den

**Høy-ædle/ velbaaren och prjss-værdig Helt
EJLER HOLK**

**til Elkjær/ Kongl: Mayttz af Danmark
Norge etc. Høy-betroit *General Major*, Ofverst
ofver**

**Dronningl: Mayttz Lif-Regimente til foods/
Assessor udi Krigs *Collegio*,
Befalnings-Herre ofver Kroneborgs Fæstning oc
Læn.**

**Der hans Velbaaren oc Dyd-ædle Huus-frue
FRU ELJSABET HØEG
til Kiærgaardsholm/
Djeris felgis huus med en mandelig lifsarfving
lykkeligen berjgede.
Trykt i Kiøbenhavn hos Jørgen Lamprecht/ Aar
1665. den 21. Julij.**

VEI an Høy-ædle Holck/ min Danske Sang-Gudinde
For snimen høre lod/ til eders æres minde/
En liden Helte-dict/ och førde saadant frem/
Som hende sjuntis best at hafve fynd och klem.
Hun sang om Sverd och Blod/ Skermydsel/ Slacting/ Leyer/
Som eders haandverck er/ och med saa mangen seyer
Omkrandsed eders hjelm/ at J med ære kand/
Saa vel af Mood som Blood/ ret kaldis Adels-mand.
71 Men denne glædsens dag/ som eders huus bekroner
Med ny lyksalighed/ udkræfver andre toner.
Her nu vil sjungis op om idel lyst och lif/
Och hvad som voxer af den ecte tidssfordrif.
Saa frisk och uforsagt er ingen Helt at finde/
Hand sig af Kjærlighed Jo stundom lader binde:
Hand sig opgifver for en præctig skabnings glands:
Och der til setter al sin tancke/ sind och sands.
Den høy-behjertit Mars med skarpen sverd och klinge
Vel veed at gjøre ljust/ och Fjendens magt betvinge/
Men stundom och vel tør en liden svinke slaa/
Och naar hand seer sig hold/ til seng med Venus gaa.
Skal Hectors blanke hjelm i marken sees med ære/
Den af Andromache maa først befedrit være:
Hun self med hviden haand det felt-tegn virke maa/

Som hand vil bæere/ naar hand skal mod fjenden gaa.
Ey nogen uden hun/ hans pandser til maa snøre:
Ey nogen uden hun/ hans gylden Harnisk røre.
Hun hun med Søn ved haand/ maa findis hannem nest/
Naar hand bevæbnit nu sig setter op til hest.
Kand hun ey følge med/ saa skal hun dog opstige
Paa Stadens høye muur/ oc self tilsee/ hvor lige
Det sverd/ hun hannem bandt med seyders ynsk ved laar/
Paa fjenden ramme skal/ och gjøre Dødsens saar.
Saa tit hand did hen seer/ och paa sin Hustru tænker/
Hand med en Grækis blood den sorte Jord bestenker.
Saa tit hand tanke faa'r om sin Astyanax/
En strjdbar kæmpe maa for hannem bukke strax.
Achilles paa partj vil aldrig meer' udgange/
Saa fremt hand icke maa den skønne Brisejs fange.
For smaalig Konge-bøn/ for Førstlig ære-skenk
Hand ey vil reyse sig op fra sin lenne-benk.
Men lad kun Pigen self it ord til hannem tale:
Lad hendis rosen-mund med venlig kyss befale:
Hand strax i vaaben er/ och dobbelt lige gjør
Paa Fjendens krop/ for det/ som hand forsømte før.
Den Helt af Ardea sin trøye nok tør vofve:
Æneas och ey vil i strjd och slactning sofve.
72 Men begges øye-merk er alt Lavinia:
En hver sit beste gjør/ en hver vil hafve Ja.
Jo mindre sig en Helt af nogen lader kue/
Jo meere dømmis hand beqvem i Fruerstue.
Er hand til hest och foods i marken fix och let/
J sengen hand ochsaa vel gjør sin schole-ret.
Jo større mandoms kraft hand paa sin Fjende prøfver/
Jo større venlighed hand mod sin kjærlist øfver.
Jo fleere slag och hug hand ud at bytte veed/
Jo mindre mættis hand af søden Kjærlighed.
Heldst naar sig Lykken saa for hannem vil opdage/
At hand saa skøn och from och dydefuld en mage/
Som er hans Mandom værd/ och ved hvis prislig nafn
Hans ære tager til/ faa'r i sin Ecte-fafn.
Hand gifver icke dag; ey søger til Kalender/
At see naar Venus tegn sig yder eller ender.
Flux hjelm och harnisk af; til staald med hesten dreng;
Vor Ridder nu vil med sin Skønne strax til seng.
J dag hand vredelig paa Fjendens krop och nakke
Tilstack och hug; i nat vil hand med Fruen snakke.
Hans ugemeyne slect i Børn och Børne-børn
Sin fremvext hafve vil: Af Ørn vil aflis Ørn.
For blads och biosters skyld hand ey sin hawe poder/
Ney ney: den søde fruct hand aarlig aar formoder.
Hand stifter paa den art och æt/ i hvilken hand
End och naar hand er død/ udød'lig lefve kand.

NU vel/ min ædle Holk/ den sandru fama siger/
At ingen Ædeling i disse Nordens Riger
(Saa sant som ædelhed sin titel nyde maa
Af Dyd och Gjerninger) kand eder offvergaa.
Den bleege Missgunst self ochsaa hos den Heltinde/
Som ligger eder nest/ ey andet veed at finde/
End det/ som hafver smag af idel Himmel-dyd/
Och eders hjerte tjen til velbehag och fryd.
Hvo vilde derfor paa den fructbarhed och Lykke/
Som eders høye dyd belønns med/ fortykke?
Hvo vil ey glæde sig/ at eders Huus och Stand
Sin Adels skønne vext saa vjdt udvjde kand?
73 Al Nordens Herlighed/ den milde Landsens Fader/
Vor store Frederich/ er glad och vel omlader/
At de/ hves troskab hand sig kand forlade paa/
J dieris prjsslig slect och æt tiltage maa.

J dette barn/ saa fremt som det maa lifvet vinde/
Hans Naade venter slig en Ædeling at finde/
Som skal med lif och blood sig self opoffre før/
End ey forfølge den/ mod Kongen trodse tør.
Vor skønne Dronning och/ hvis felt-tegn J med ære
Mod Kronens Fjender bær/ vil stedse gunstig være.
Hun siger: her vist er en anden Hector fød/
Som ey forlade skal sit Fødeland i nød.
Hun merker kjendelig/ altingest sig at tegne
Til Lykke/ Lof och Hæld/ som hannem allevegne
J sin tid følge skal. Hun dømmes Førstelig/
Hvad artis skal/ end och i vugen arter sig.
Ja self vor Danne Prinds och friske Cimber-Løfve/
Som intet andet veed end idel Dyd at øfve/
Hand næfner Barnet op/ och ymter/ det ochsaa
Som den/ hvis nafn det faar/ paa Dydens vey skal gaa.
Hand gaar til vugen frem med Majestætisk ære/
Och den/ der ligger i/ velkommen beder være.
Hand self med Førstlig skenk och naadig velbehag
Bestraaler denne Fest och glade Fødsels dag.
Blant Kongens største Mænd ey nogen er saa værdig/
Hand med lyk-ynskning jo til rede staar och færdig.
De beste kæmpes om/ hvo præctigst frem kand gaa:
En hver vil gjøre stads: en hver vil Fadder staa.
Thi hvo kand vente slem och unaturlig grøde
Fra slig en ædel Rood/ som al sin saft och føde
Af Dyden hafver self? Paa Vjnstok voxer vjn.
Af modig Løfve-slect udspringer ey Kanjn.

SAa fafner nu med Lyst och fast-bestandig Lykke
Det søde liffsens pant och uskatteerlig smykke/
Som eders reene Seng och uforfalsket tro
Sig stoor af gjøre kand/ och nyde daglig ro.
O seer hvor yndelig det unge Noor oprinder/
Och ligner Faderen paa næse mund och kinder.
74 O seer hvor kjendelig den adel-rjge fruct
Til sjune lader al sin Moders Hæld och Tuct.
Naturen der ved self er glad/ och maa bekjende/
Det hendis kunstig haand ey større fljd anvende
Paa noget Creatur: tør och vel sige det:
Hun hafver her beteed sin mester-gjerning ret.
Lucina sent her need af høyen Himmels sæde/
Fuldkom sin skyldighed/ til begges eders glæde.
Lucina gjorde det/ at eders anden J
Blef frelst saa Lykkelig/ och gik for Døden frj.
Lucina villig var/ och ey sin hjælp forlæng'de/
Men kom i retter tid/ der smertens nød tiltrængde.
Ja self til Liffsens ljus fremdrog den unge qvist/
Som eders gandske Slect til ære blifver vist.
Thi gifver Himlen tak/ som eders huus bønhrørde/
Och alting til saa glad en ende self udførde.
Fuldbyrder siden det/ som bør en ecte ven/
At eders Skønne saa kand komme tit igjen.

Och du nyfødde Barn/ som først i dag tilstedis
At see det klare ljus/ som Himlen med bekledis:
Och først i dag med din Person dig lader see
Paa Verdens skue-plads/ dit lefnetz jd at tee.
Træd gladelig her frem. For dig er her at vinde
En præctig ære-krands. Lad Danskens fordoms minde
Faa lif i dig paa ny: tænk paa den Adel-stand
Du til est arfve-fød/ och tjen dit Fødeland.
Fuldkorn din Kongis ynsk: forfrem hans husis ære.
Din Dronnings velstand dig lad høyt befalit være.
Drik ind med Moders melk den Hæld och Lokke-kunst
Som hjalp din Fader til/ at vinde djeris gunst.

Tilsgj din Arfve-Prinds/ at du vilt hannem meene
Ret som en ærlig Dansk/ och indtil Døden tjene.
Lad hans høy-milde gunst/ dig er i dag beteed/
Et for-bud være dig til al Lyksalighed.
Begynd din unge tjd med sindig tuet at drifve:
Lad Dyd och trofasthed din gjernings for-skrift blifve.
Blif karsk och Lykke-rjg: blif til et mægtigt Folk:
Och slect for alting paa din ædle Fader Holk.

A. Bording.